

I U 1816/2016-34

UPRavno sodišče  
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRavno sodišče RS, Ljubljana

4. 10. 2017

Podpis pristojne  
sodne osebe:

*Dršar*

SODBA

V IMENU LJUDSKI



Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter Liljana Polanec in mag. Damjan Gantar kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Tine Trátnik kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Ministrstvo za zunanje zadeve, ki ga zastopa Državno pravobranilstvo po državni pravobranilki Katji Drnovšek Jarc, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-211/2016/9 z dne 18. 11. 2016,

na seji 4. oktobra 2017

#### RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

## OBRAZLOŽITEV:

1. Prošilec je pri organu-sedaj tožeči stranki vložil dve zahtevi za dostop do informacij javnega značaja. Organ je o zahtevah odločil z dvema odločbama, zoper kateri je prošilec vložil pritožbi. Informacijski pooblaščenec je oba pritožbena postopka združil v en postopek ter z odločbo z dne 11. 7. 2016 pritožbi prosilca delno ugodil in zadevo vrnil organu v ponovno odločanje. Organ je v ponovljenem postopku zahtevi prosilca zavrnil na podlagi petega odstavka 5. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ).
2. Prošilec je zoper odločbo organa vložil pritožbo, v kateri navaja, da se organ neutemeljeno sklicuje na določbo petega odstavka 5. člena ZDIJZ. Navaja, da je v odprti demokratični družbi javna in utemeljena strokovna kritika nosilcev javnih pooblastil z navedbo argumentov in brez žalitev, cenjena in zaželjena, saj je odraz delujoče demokracije in svobode govora. To počnejo tudi novinarji, ki jim mora organ prav tako razkrivati informacije javnega značaja. Od posameznikov tudi še ni prejel nobenega opozorila, da je na svojem blogu objavil kaj neresničnega in žaljivega in da mora objavo umakniti.
3. Informacijski pooblaščenec-sedaj tožena stranka je z izpodbijano odločbo pod 1. točko izreka odločbo Ministrstva za zunanje zadeve (MZZ) z dne 11. 8. 2016 v delu, ki se nanaša na zapisnik sestanka MOP in MZZ ter na metodologijo za ocenjevanje kandidatov, odpravila po uradni dolžnosti in pritožbo prosilca zavrnila; pod 2. točko izreka je pritožbi prosilca delno ugodila in odločbo MZZ z dne 11. 8. 2016 delno odpravila ter odločila, da mora tožeča stranka prosilcu v roku 31-dni dni od vročitve te odločbe posredovati na njegov elektronski naslov elektronske kopije plačilnih list za (navedenega) funkcionarja in (navedene) javne uslužbenke za navedeno obdobje, odredbe za delo preko polnega delovnega časa za javno uslužbenko za navedeno obdobje ter kopije drugih (navedenih) dokumentov na način, da se v njih prekrijejo varovani osebni podatki; pod 3. točko izreka je v preostalem delu (glede podatkov, ki jih je tožeča stranka dolžna prekriti v skladu z 2. točko izreka te odločbe in glede varovanih osebnih podatkov) pritožbo prosilca zavrnila in pod 4. točko izreka odločila še, da v postopku reševanja te pritožbe niso nastali posebni stroški.
4. V obrazložitvi svoje odločbe se najprej opredeljuje do zavrženja pritožbe. Nato pojasnjuje, da sta predmet pritožbenega postopka dve konkretni zahtevi prosilca, ki se v večjem delu nanašata na plačilne liste javnih funkcionarjev in javnih uslužbencev, kar pomeni, da gre v večjem delu za absolutno javne podatke. Po oceni tožene stranke zahtevani dokumenti ne predstavljajo posebne obremenitve tožeče stranke z dodatnim delom in tega tožeča stranka tudi ni zatrjevala. Prav tako ne gre za ponavljajoče se vlaganje očitno nedovoljenih in neutemeljenih

zahtev, saj toženi stranki ni znano, da bi prosilec te podatke že zahteval in jih tudi prejel. Tudi ne gre za zahtevi šikanoznega značaja. Obe prosilčevi zahtevi sta korektni in iz njih ne izhajajo nedopustni nameni. Večji del zahtevanih podatkov obsega osebne podatke, ki so javno dostopni, prav tako so javno dostopni podatki javnih natečajev, razen varovanih osebnih podatkov. Zato po mnenju tožene stranke zloraba pravice dostopa do informacij javnega značaja glede zahtevanih plačilnih list in odredb ni podana. Dalje navaja, da podatki, navedeni na plačilnih listah, predstavljajo osebne podatke, pri čemer se v skladu s 1. alinejo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ dostop do osebnega podatka dovoli, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali za podatke povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, razen v primerih iz 1. in 5. do 8. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ. V zvezi s plačilnimi listami tožena stranka še navaja, da so plače v javnem sektorju po 38. členu Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS) javne, razen dodatka za delovno dobo. Podatek o dodatku za delovno dobo funkcionarja ni prosto dostopen, podatki o določitvi dodatkov k plači javne uslužbenke pa so javno dostopni, razen varovanih osebnih podatkov. Poleg tega je struktura plačilne liste javno objavljena kot priloga 1 k Uredbi o enotni metodologiji in obrazcih za obračun in izplačilo plač v javnem sektorju, šifre pa opredeljene v sami uredbi. V nadaljevanju se tožena stranka opredeljuje še do ostalih zahtevanih dokumentov in nato zaključuje, da je bilo, glede na vse navedeno, prosilcu omogočiti delni dostop do posameznih zahtevanih dokumentov, v preostalem delu pa pritožbo prosilca zavrniti, zaradi varstva osebnih podatkov.

5. Tožeča stranka vloga tožbo zoper 2. točko izreka izpodbijane odločbe iz razlogov po 1. in 3. točki 27. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1). V tožbi navaja, da je zmotno pravno stališče tožene stranke, da prejšnje zahteve in okoliščine, ki se ne nanašajo neposredno na zahteve in dokumente, o katerih je odločeno z izpodbijano odločbo, niso relevantne. Presoja zlorabe pravice je po naravi stvari podvržena presoji v daljšem časovnem obdobju in mora zajemati večji nabor prosilčevih ravnanj. Podatki, ki jih prosilec zahteva, so osebni podatki, ki so po zakonu kot izjema od izjeme javno dostopni, vendar pa to ne pomeni, da je javni uslužbenec s tem postal „javna oseba“ v smislu zmanjšanega upravičenega pričakovanja zasebnosti na splošno. Njegovo upravičeno pričakovanje zasebnosti je zmanjšano samo glede z zakonom določenih izjem, ki jih je treba razlagati restriktivno. Prosilec na svojem spletnem blogu objavlja komentarje o javnih uslužbencih, katerih plačne liste zahteva in iz navedenih objav izhaja njegov namen, da zahtevane informacije javnega značaja uporabi za zlonamerno in zavestno ustvarjanje napačnega vtisa o dejanjih ali razmišljanju teh oseb. Tudi načelo poklicnega varovanja interesov (15. člen ZJU) terja, da mora delodajalec javnega uslužbenca varovati pred šikaniranjem, grožnjami ali podobnimi ravnanji. Prosilec je v preteklosti že zlorabil pridobljene informacije javnega značaja zoper

protikandidate v postopkih, v katerih je tudi sam kandidiral. Prosilec tudi pogosto vlaga zahteve za dostop do informacij javnega značaja v zvezi z istimi osebami, ki so uslužbenci MZZ. Poleg tega se krog oseb, o katerih prosilec zahteva podatke, širi in vse zahteve praviloma vloži po nastopu konkretnega, za prosilca neugodnega dogodka. Šikanozna je po oceni tožeče stranke prosilčeva uporaba osebnih podatkov v javnosti na način, da uslužbence prikazuje kot kršitelje predpisov ali na to namiguje, s čimer med uslužbenci ustvarja ozračje strahu. Po pridobitvi zahtevanih informacij le-te zlorablja za blatenje posameznih javnih uslužbencev po socialnih omrežjih in na spletni strani, na kateri objavlja svoj blog. Nenazadnje pa s ponavljajočo uporabo inštituta dostopa do informacij javnega značaja s strani konkretnega prosilca glede istih posameznikov posledično prihaja tudi do nezakonitega zbiranja osebnih podatkov. Prosilčeva zbirka osebnih podatkov tudi ni prijavljena. Glede na navedeno tožeča stranka sodišču predlaga, da tožbi ugodi, odločbo tožene stranke v delu 2. točke izreka, ki se nanaša na plačilne liste 17-ih uslužbencev ministrstva in sklepe oziroma odredbe za delo preko polnega delovnega časa, odpravi; podrejeno pa, da zadevo vrne toženi stranki v ponoven postopek ter odloči o stroških v skladu s Pravilnikom o povrnitvi stroškov v upravnem sporu.

6. Tožena stranka v odgovoru na tožbo poudarja, da v obravnavanem primeru ne gre za ponavljajoči se nedovoljeni in neutemeljeni zahtevi prosilca, ki bi tožečo stranko nedopustno obremenili pri delu in da zahtevi tudi nista žaljivi in ne predstavljata navideznega uveljavljanja pravice dostopa do informacij javnega značaja. Tožeča stranka tudi ni izkazala, niti utemeljevala, da bi o zahtevani dokumentaciji že odločila oziroma da bi prosilec že vložil zahteve za dostop do iste informacije, glede katere je že odločila. V obravnavani zadevi ni mogoče ugotoviti okoliščin, ki bi predstavljale zlorabo pravice dostopa do informacij javnega značaja. Dejstvo, da isti prosilec vloži več različnih zahtev v enem letu, še ne more pomeniti zlorabe pravice dostopa do informacij javnega značaja. Kadar gre za informacije javnega značaja, ki so prosto dostopne, so dostopne vsem in zato prosilec ni potrebno izkazovati pravnega interesa za dostop do informacij javnega značaja in to izhaja tudi iz namena ZDIJZ. V objavah informacij javnega značaja lahko pride tudi do raznih komentarjev na spletnih straneh, vendar pa, če pri tem pride do kršitev človekovih pravic in temeljnih svoboščin, so zato na voljo ustrezna pravna sredstva oziroma drugi postopki in za reševanje takih primerov ni namenjen postopek po ZDIJZ. Sodišču predlaga, da tožbo v celoti zavrne.
7. Prosilec za dostop do informacij sedaj stranka z interesom, v odgovoru na tožbo navaja, da je v preteklosti v daljšem časovnem obdobju pridobil več informacij javnega značaja, ki jih je potreboval pri svojem sindikalnem delu. Javnega razkritja plačilnih list posameznih funkcionarjev in vodstvenih javnih uslužbencev, ki so plačani iz proračunskih sredstev, ni mogoče označiti za šikaniranje, grožnje ali podobno ravnanje. Preteklo javno razkrivanje

nepravilnosti, ki izhajajo iz pridobljenih informacij javnega značaja, tudi ne more biti utemeljen in zakoniti razlog, da bi lahko tožeča stranka v bodoče prosilcu odrekla pridobitev vsakršnih informacij javnega značaja. Na svojem blogu vedno korektno objavi celotne dokumente, ki jih ne priredi in zato ima javnost možnost, da si ustvari svoje mnenje o razkriti informaciji. Prejel ni še nobenega opozorila od prizadetih posameznikov, da bi objavil kaj neresničnega ali žaljivega in da mora objavo umakniti. Ne drži trditev, da pridobljene informacije javnega značaja zlorablja za pritisk na javne uslužbence in s tem za motenje delovanja organa, saj je delovni spor prosilca proti tožeči stranki na prvi stopnji že zaključen, delovno sodišče pa je ugotovilo nezakonitost.

Poleg tega je tožeča stranka nekatere od zahtevanih informacij javnega značaja že posredovala tudi drugima dvema prosilcema, tako da so zahtevane informacije v nekem delu že postale javne informacije.

8. Tožeča stranka v pripravljanih vlogah z dne 7. 2., 14. 2. in 24. 3. 2017 poudarja, da je presoja zlorabe pravice povezana z nesprejemljivim kontinuiranim ravnanjem v daljšem časovnem obdobju in je zato bistveno, da zajema večji nabor prosilčevih ravnanj. Prereka navedbe tožene stranke, da so bile zahteve prosilca korektno, saj je tožena stranka pri svoji oceni napačno izhajala zgolj iz besedila zahtev prosilca, ni pa upoštevala spremljajočih javno objavljenih zapisov prosilca na blogu in na družbenih omrežjih. Z zapisi na blogu pa prosilec nedvomno posega v pravico posameznih oseb do družinskega življenja in v čast in dobro ime teh oseb. Tožena stranka je presojala le o dveh zahtevah prosilca, ni pa upoštevala drugih funkcionalno povezanih predhodnih zahtev prosilca. Tožeča stranka ne skriva plač javnih uslužbencev, saj jih je posredovala prosilcem, za katere je ugotovila, da z njihove strani javni uslužbenci ne bi bili podvrženi šikaniranju, obrekovanju in žaljivim obdolžitvam.
9. Stranka z interesom v pripravljanih vlogah z dne 10. 3. in 20. 4. 2017 poudarja, da tožeča stranka svoje neresnične trditve o zlorabi pravice opira na lastno interpretacijo kasnejših komentarjev prosilca na njegovem blogu, ne pa na vloženo zahtevo za dostop do informacij javnega značaja, ki je povsem korektna in utemeljena. tudi ni v ničemer ne potrjuje navedb tožbe, da naj bi prosilec prejete informacije že uporabljal zlonamerno, saj bi tožeča stranka, v kolikor bi novinarji poročali kaj neresničnega ali zavajajočega, zahtevala popravek oziroma odgovor, pa tega ni storila.
10. Tožba ni utemeljena.
11. V obravnavanem primeru gre za dostop do informacij javnega značaja in sicer v

pretežnem delu za dostop do plačilnih list in za odredbe za delo preko polnega delovnega časa in v manjšem delu za druge vrste dokumentov. Tožeča stranka je prosilčevo zahtevo glede zahtevanih dokumentov v celoti zavrnila na podlagi določbe petega odstavka 5. člena ZDIJZ, ker je ocenila, da sta prosilčevi zahtevi šikanozni in da torej prosilec pravico dostopa do informacij javnega značaja zlorablja. Tožena stranka je po pritožbi prosilca pritožbi delno ugodila in odločbo tožeče stranke delno odpravila ter tožeči stranki naložila, da mora prosilcu posredovati zahtevane dokumente, pri čemer mora pri nekaterih dokumentih prekriži varovane osebne podatke.

12. Dostop do informacij javnega značaja je temeljna človekova pravica, zagotovljena v drugem odstavku 39. člena Ustave RS, ki se uresničuje v skladu z Zakonom o dostopu informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/06, v nadaljevanju ZDIJZ). Le-ta v petem členu določa, da so vse informacije javnega značaja, razen izjem, prosto dostopne. Izjeme so določene v 6. členu ZDIJZ. V primeru teh izjem lahko organi prosilcu zavrnejo dostop do zahtevane informacije. Po 1. alineji tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ se dostop do zahtevane informacije, ne glede na določbe prvega odstavka, dovoli, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali za podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, razen v primerih iz 1. in od 5. do 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ ter v primerih, ko zakon, ki ureja javne finance ali zakon, ki ureja javna naročila, določata drugače.
13. V obravnavani zadevi je med strankama sporno, ali je tožeča stranka svojo odločitev utemeljeno oprla na ugotovitev, da v obravnavanem primeru prosilec pravico dostopa do informacij javnega značaja zlorablja, zaradi česar se dostop do informacij javnega značaja zaradi podane izjeme iz petega odstavka 5. člena ZDIJZ zavrne.
14. Določba petega odstavka 5. člena ZDIJZ, ki jo je tožeča stranka uporabila kot pravno podlago za zavrnitev prosilčeve zahteve, določa, da lahko organ prosilcu izjemoma zavrne dostop do zahtevane informacije, če prosilec z eno ali več funkcionalno povezanimi zahtevami očitno zlorabi pravico dostopa do informacij javnega značaja po tem zakonu oziroma je očitno, da so zahteva ali zahteve šikanoznega značaja. Citirano določbo je glede na njeno vsebino treba razlagati restriktivno, ob upoštevanju dejstev, ugotovljenih v vsakem primeru posebej, torej kot izjemo od sicer prostega dostopa do informacij javnega značaja iz citiranega 5. člena ZDIJZ.
15. Upravno sodišče je v sodbi opr. št. III 240/2012 z dne 7. 11. 2013 zavzelo stališče, da gre za zlorabo pravice do dostopa do informacij javnega značaja v primeru, ko subjekt prestopi mejo pravno zavarovanega upravičenja, tako da ogroža oziroma posega v pravice drugega. Gre za primere, ko subjekt pravico, ki mu jo daje pravo,

izvršuje v nasprotju z njenim ciljem oziroma namenom, tako da prekomerno ovira in na nedopusten način posega v delo in dostojanstvo organa in mu s tem onemogoča, da bi opravljal delo samostojno in v skladu z ustavo in zakoni, to pa ima lahko vpliv tudi na pravice tretjih, ki so udeleženi v (drugih) postopkih, ki jih vodi organ.

16. Kot je v obrazložitvi izpodbijane odločbe navedla tožena stranka, iz obrazložitve predloga ZDIJZ-C (Poročevalec Državnega zbora RS z dne 8. 10. 2013) izhaja, da predlagatelj utemeljuje določbo petega odstavka 5. člena ZDIJZ s primeri iz prakse. Navaja, da se v praksi pojavljajo tudi primeri, ko prosilec prekorači namene pravice dostopa do informacij javnega značaja z izvršitvijo ravnanja, ki predstavlja zlorabo pravice. S tem so mišljeni primeri, ko iz načina vlaganja zahtev izhaja, da namen prosilca ni (le) dostopati do informacij javnega značaja zaradi izvrševanja demokratične in nadzorne funkcije pravice dostopa do informacij javnega značaja, temveč prekomerno zasipati organ z delom in ga s tem ovirati pri opravljanju nalog ter poseči v njegovo dostojanstvo.
17. Določba petega odstavka 5. člena ZDIJZ posebej omenja šikanozne zahteve. Kot je pojasnila tožena stranka v obrazložitvi izpodbijane odločbe, zahteve šikanoznega značaja urejata Predlog zakona in Uredba o upravnem poslovanju v 18 členu, ki ureja odgovarjanje na dopise šikanoznega značaja. Pojasnila je tudi, da iz Priporočil Ministrstva za javno upravo za izvajanje določbe 18. člena te uredbe izhaja, da gre za šikanozne zahteve tedaj, kadar se z njimi namerno povzročajo neprijetnosti, nevšečnosti ali uporabljajo šikanozna sredstva.
18. Zato je treba za presojo zakonitosti izpodbijanega akta presoditi, ali iz načina vlaganja prosilčevih zahtev izhaja njegov namen prekomerno zasipati tožečo stranko z delom in jo s tem ovirati pri opravljanju nalog ter poseči v njeno dostojanstvo oziroma ali vloženi zahtevi tožeči stranki namerno povzročata kakšne neprijetnosti ali druge nevšečnosti.
19. V konkretnem primeru je prosilec podal dve zahtevi za dostop do informacij javnega značaja. V zvezi s tema zahtevama je že tožena stranka v izpodbijani odločbi navedla, da sta predmet presoje prosilčevi sedanji zahtevi, ki sta korektni oziroma nista žaljivi in iz njih tudi ne izhajajo nedopustni nameni. Tožena stranka je izpostavila tudi, da zahtevani dokumenti tudi ne morejo do te mere ovirati delo tožeče stranke, da le-ta svojih preostalih nalog ne bi mogla (normalno) opravljati in da tožeča stranka, skladno s 24. členom ZDIJZ, tudi ni podaljšala roka za svojo odločitev. Navedla je še, da ji tudi ni znano, da bi prosilec te podatke že zahteval in jih tudi dobil in da tako tudi ne gre za ponavljajoče se zahteve. V okoliščinah konkretnega primera, ko gre torej v pretežnem delu za podatke o porabi javnih sredstev in za podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca in upoštevajoč druge navedene okoliščine v tej točki

obrazložitve, zato tudi po presoji sodišča ni mogoče šteti, da bi vloženi zahtevi tožečo stranko prekomerno zasipali z delom in jo s tem ovirali pri opravljanju nalog ali ji namerno povzročali neprijetnosti ali nevšečnosti, da bi lahko predstavljali zlorabo pravice do informacij javnega značaja. Pri podatkih o porabi javnih sredstev in podatkih, povezanih z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, ki so javno dostopni, se mora dostop do teh podatkov omogočiti vsakemu prosilcu, ne glede na njegov namen. Sodišče s tem v zvezi lahko pritrди toženi stranki, da pri objavi informacij javnega značaja lahko pride tudi do kršitev (tudi človekovih pravic), vendar to ni stvar tega postopka, temveč je lahko stvar kakšnih drugih postopkov.

20. Ker v obravnavani zadevi ni mogoče šteti, da prosilec pravico do informacij javnega značaja zlorablja, je sodišče v nadaljevanju presojalo, ali je tožena stranka svojo odločitev pravilno oprla na ugotovitev, da se prosilcu zahtevani dokumenti posredujejo. Kot že navedeno, gre v konkretnem primeru v pretežnem delu za plačilne liste (podatke o plačah) in za odredbe za delo preko polnega delovnega časa (podatke o dodatkih k plači) in s tem torej za podatke o porabi javnih sredstev. Poleg tega so plače v javnem sektorju, v skladu s prvim odstavkom 38. člena ZSPJS, javne, tako da so javnosti dostopni podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, o osnovni plači, o dodatkih k plači ter delu plače za delovno uspešnost, razen dodatka za delovno dobo. V skladu s šestim odstavkom istega člena (38. člena ZSPJS) so javnosti dostopni individualni podatki o znesku celotne bruto plače vsakega javnega uslužbenca in vsakega funkcionarja brez zmanjšanja za morebitne odbitke iz naslova izvršbe, kreditov ali drugih osebnih obveznosti. Tudi struktura plačilne liste je javno objavljena.
21. Ker gre torej v obravnavani zadevi v pretežnem delu za plačilne liste in za odredbe za delo preko polnega delovnega časa, torej za podatke o porabi javnih sredstev, v tem delu ne gre za izjemo po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Prav tako ne gre za izjeme iz prvega odstavka 6. člena ZDIJZ v primeru drugih navedenih dokumentov. Tožena stranka je torej s tem, ko je tožeči stranki naložila, da mora v določenem roku prosilcu omogočiti dostop do v izreku odločbe navedenih dokumentov, razen varovanih osebnih podatkov, ravnala pravilno.
22. Ker je glede na vse navedeno odločitev tožene stranke po presoji sodišča pravilna in zakonita, je sodišče tožbo tožeče stranke na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1) zavrnilo kot neutemeljeno.
23. Ker je sodišče tožbo zavrnilo, skladno z določbo 4. odstavka 25. člena ZUS-1, vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.



**PRAVNI POUK:**

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 4. oktober 2017

Predsednica senata:  
mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.



Ta prepis je scglasen z izvirnikom.  
Podpis pristojne sodne osebe: